Değişik kereler olduğu gibi şimdi de “idam gelsin”, “TBMM idamı kabul ederse onaylarım” söylemi başladı. Devrimciler idama karşıdır ve bu işin bir yanıdır, diğer yanı ise idam cezasının devrimcilerin lehine olduğudur. Devrimciler idamdan korktukları için idama karşı değiller; insan hayatına son verilmesini içeren cezaya karşı oldukları için idama karşılar ve bunu da kendileri için istemiyorlar.

Düzeni değiştirmek için silahlı eyleme yönelmiş insanlar bu işe girerken zaten kelleyi koltuğa almıştır, idamdan çekinmezler.

Örneği var…

Deniz Gezmiş idam edilmeseydi bu kadar tanınmazdı.

Başka devrimciler de idam edilmeselerdi her yıl anılmazlardı.

İdam edilmek aynı zamanda unutulmamak demektir.

Bakmayın atıp tutmalarına, karşımızdakiler de bunu bizim kadar biliyorlar.

Aslında idam cezasının yasalaşması yetmez, buna Nihat Erim’in deyimiyle “makabine şamil” uygulamasının da eklenmesi gerekir. Bu uygulama, idam cezasının geçmişe yönelik de uygulanabilmesi demektir. İdamı yasalaştırsanız bile Fettullahçıları idam edemezsiniz çünkü yaptıkları idamın yasalaşmasından öncedir. “Makabine şamil” uygulamasını da eklerseniz, olabilir.

Böyle bir ekleme ceza yasasının özüne aykırı mı olurmuş; kimin umurunda, biz yaptık oldu dersiniz!

1977 yılı Eylül ayında Mahir Çayan döneminden sonraki ilk büyük THKP-C ile ilgili davada savcı yakalanmamızdan üç hafta sonra yani jet hızıyla iddianameyi hazırlamış ve Hürriyet'in büyük başlıkla verdiği habere göre birkaç sanık için idam istemişti. Bir numaralı sanık da bendim.

Öyle bir korkmuştum ki, sormayın! Kaçmayı planlıyordum ama planlamak bir şeydir yapabilmek başka bir şeydir. İki yıl sekiz ay sonra 22 kişi firar edeceğimizi bilemezdim.

O günkü görünüm idamla yargılanacağız şeklindeydi.

Ne yapalım yani?

Mahkemede bağıra çağıra siyasi savunmamızı yaparız, hepimiz idam alır mıyız bilinmez ama benim alacağım kesindi ve idam edilirdim…

Ne olmuş yani!

İdam değişik bir cezadır. Silahlı eylemlere girdiğinizde çatışmada ölebileceğinizi bilirsiniz ama idam değişiktir, ceza kesinleştikten sonra ölümü beklersiniz.

O duruma gelmedim ama gelseydim eğer kimyanın kurucusu sayılan ve kralcı olduğu için Fransız devriminde idam edilen Antoine Lavoisier gibi yapardım herhalde…

Giyotine götürmek için geldiklerinde kitap okuyormuş, okuduğu yere ayraç koymuş…

Bu tür insanları politik düşüncelerinden bağımsız olarak çok severim.

Lavoisier'in idamını engellemek için yakınları kendisinin büyük bir kimyacı olduğunu söylemişler ama devrimin önde gelen isimlerinden bir tanesi (Danton olabilir ama adı kesin hatırlamıyorum) şöyle demiş: "Devrimin kimyacılara ihtiyacı yoktur!"

İdam cezası –en azından devrimciler açısından- hiç de beklediğiniz sonucu vermeyecek…

İnanmıyorsanız, buyurun yapın…

Parlamentoda çoğunluk da sizde üstelik yani engel bulunmuyor.